

TITVLVS XLVII

Ex Mediolano. viij. Idus Aprilis.

Synonyma historiæ narratia.

Hic bellū apparat̄ in turcos.

Fuit in bac urbe noui pacis apparat̄.

Nibil ē qđ dubitem⁹: hic summū pōtificē esse uentus.

Conciliū in imperatore institut̄.

Historiā tibi dico uerā esse.

Quelificat⁹ Athos sit: non admiror: cū apud Bænacū sint etiā montes uelificati.

Gigantes & nanos uidim⁹ dieb⁹ hisce.

Nuper ego apud Venetos pīscem uidī hominis habentē imaginem.

Cum essem Ferrariæ: hominē uidī bīcipītem: ut Geryonē non obstupeam.

In historias & hoc habe: qđ asin⁹ bipes hic creber est.

Fabulā existimas traccas inuenire bipedes: historia est.

In bac urbe sūt galli pondo decē singuli referētes.

Volāt hic equi: si uelis historiā ab me græcā accipe.

Nibil est ueritas hac historia: quod nibil hac byeme rigoris uisum est.

Hic ferūt turcoꝝ regē esse interemptū.

Nō uno ex loco uera hoc historia dicit̄: cōstituisse Maho, metū regē turcoꝝ christianoꝝ sequi fidē.

Titulus. xlviij.

Fabulæ expositiua familiaris.

Vt rideas fabulam accipe: cū superiore nocte apud caupo- nem peregrin⁹ agerem: nam redibam ex Galliæ diui Antonij templo: inter somniandū sum uisus cū cauponis age re coniuge: cauponemq; non multo post insidias mibi parantem ux̄bementi⁹ expauescere. Hoc metu perterritus exergiscor: & adhuc somniū attonit⁹ inuoltiro: exagita- tusq; formidine: uel uigilans in cauponem ense feror ac furor. Is uir bonus: satiſq; ad præliandū debilis: fugiens de- lituit in stabulo: nec diem illū uniuersū: noctēq; sequente apparuit. Ego ratus uerū esse: qđ somniarā: uxorem eius

TITVLVS XLVII

subegi consentientem inq; nec usq; renitentem. In dilucu/
lo mox discessur ab ea donatus sum tanto nummoꝝ pon
Juppiter in dere: ut hucusq; peruererim. **Vide quid casus intuererit:**
cygnum qd̄ ars uix sibi comparasset. **Nūc & louem in cygnū cū Da**
Juppiter in nae uerum esse credo: cū hoc longe sit admirabilius. **Nūc**
taurum cū Europa in taurum. **Interea redeunti mibi domū occur**
rit in propinquā sylua serpens. Existimauī fatū esse (quod
uulgas mulierum appellat) ibiq; pernoctauī assidue cogi
tans quid hoc esset: quod continue me spectans a me nō
discederet. **Sed ubi iam tenebræ texissent omnia: nec ui**
dere qdem amplius possem nec uideti: cæcus uiam perre
pto in serpentem certe conuersus. **Quo me uerterem ne**
sciebam. Tandem luna mibi lumē obsecundauit: & domū
regressus risi sapiebat hoc monstrū. **Vale. Ex Mediolano.**
yj. Idus Aprilis.

Fabulæ expositiua familiarissima.

Nibil hic maiore uenditur precio q; fabula. Iccirco ut rem
tibi hac ætate dignam mittam: sic babe. Antonius abfuit
hinc menses duos de uiginti. **Cum rediſt: continuo con**
iunx peperit puerum scitum: illiusq; simillimū sacerdotis
quem nō ignoras. Persuasit uiro Martia filiū esse suū: seq;
compreſſisse dolores: donec is rediret: exemploꝝ firma
uit Alcmenes: cuius compressus est lunonis cura partus:
donec Sthenelo nascere. **Euryſtheus: qui posset Herculi**
imperare. Credulus uir conditionem admisit: similemq; il
loꝝ se fieri posse ratus: fabulam non accepit aliter q; dice
ret. **Vide q; pulchre deceant mulieres litteræ q; plura il**
la uiderint: q; Pliniꝝ reliquiꝝ scriptores: qd̄ ad duos de u
ginti menses nasci posse deceant partū. **Nunc filiꝝ educat**
Antonio quē sibi simillimū asseuerat: ego eā similitudinē
uideo: qua gallus asini simillimꝝ est. **Vale. Ex Mediolano.**
v. Idus Aprilis.

Pindarus

Fabulæ expositiua grauis.
Duo fabula Nibil est tam iucundū inquit Pindarus: q; fabulam scribe
rū genera re. Sed fabulaꝝ duo esse genera: docent ueteres: tā grā ci

TITVLVS XLVII

q̄ latini: Aliud de ijs rebus: quæ neq; ueræ forent: nec tieri
 similes (ut est illud Plauti: in faciem uersus Amphitronis **Plautus'**
 luppiter: aut qđ homo in bæluam uerteret: cū **Aristotele Aristoteles**
 teste impossibile sit unam speciem in aliam commutari)
Aliud de ijs quæ si non uere: tamen uerisimiles: quæ fieri
 potuerūt: ut **Terenti⁹ amare Pampphilū ostendit: & Cly/ Terentius**
 ceriū eī tandem connubio iungī. **Hor⁹ utrūq; probat Symo/ Symonides**
 nides: quoꝝ alterꝝ delectet: alteꝝ iuuet. **At Horati⁹ inq: Horatius.**
 Aut prodesse uolunt: aut delectare poetæ: aut simul & iu/
 cunda: & idonea dicere uerba. **At poetas id admonet.**
Quid in epistolis obseruādū: Identidem puto. Nūc ergo
 scribendæ fabulæ ratio uenit in mentem: ut nō desinas ri/
 dere: quam qdem rem posteaq; fabulam dixeris (qđ po/
 tuerit fieri factum existimato: & fabulosam historiam ap/
 pellabis. **Salualalius quidem pīcætus** (uel ut aliꝝ dicunt ex
 Flaminia (cum pertransiret nemus quoddam: ad quas
 dam nuptias profecturus: uir uel mediocris: uel infimo lo
 co natus: serpentem uidit: non miræ longitudinis sed al
 bum mīri candoris: corpulentum: & se ita respicientem:
 ut dicere uideretur ad te ibam: hic callem occupabat ne/
 moris: per quem iturus erat **Salualalius.** **Secedit is ex cal/
 le: rectaq; quo constituerat: procedit uia: sed respiciens ali/
 quando post humeros relictum serpentem quasi secum
 uerba facere uolentem: intuetur stare loco: seq; firma spe/
 stare acie. **Horruit primū Salualalius monstri magnitudi/
 nem: mox rem oblitus: in locūq; perueniens destinatum**
 chorū saltibusq; uacauit. **Noctū rediens domum cum so/
 cijs: nihil uidit. Postridie in easdem uenturus nuptias: ea/
 dem iter fecit uia: eūdem serpentem intueſ: sed tanq; blan/
 dientem ac adulantē: toto se corpore cōtorquere ad **Sal/
 ualaliūq; alludere: ac eundē occupare callem: tandemq; cū**
 īā securior ille monstrū spectaret: copisselq; querere: uel/
 let ne quicq; dicere. **Si me sequeris: respondit serpens di/
 tillimus fies ac maximus uir: nec dubita: me sequere. Fa/
 ctus ille audacior monstrū sequit: in quādā deuenit foue/******

TITVLVS XLVII

am ubi sese abdebat serpēs: q̄ humana uoce descende ait:
nec quicq̄ (dicebat) timeas. Inuenta est (ut affirmauit) sca-
la ærea per quam ubi descendit: spaciū comperit lati⁹: ubi
regina quædam esse uidere ē egregiæ formæ multisq; la-
pillis ac unionib⁹ ornatissima: cum uirginib⁹ plurimis eo-
dem ornatu specieq; clarissimis. Admiratus hic homūcio
quid hoc esset: ad eū sic regina: **Ego tibi sum uniuersæ Ita-**
liae datura imperium: trade modo: & milites tibi compara
infinitos: quibus (quod ab me sortieris) æs maximum da-
turus sis: q̄ si tibi non crediderint: ad nos eant te duce: uo-
luit: ut inquit: reginam osculari. Subrisit illa: subdeditque:
Nondum hoc tibi consequi licet: sed commodior occasio
dabit. Inde hic abiens rem amicis aliquot aperuit: dixitq;
quæ uidisset: singula. Sequuntur hunc ex ijs multi: qui ad
omne facinus aptissimi uocabantur milites. Incipiunt pec-
cuniam in hanc nouitatē impartiri: diuinesq; plærieq; mer-
catores: ac ex finitimiis locis honestissimi ciues. Iam coale-
scunt hi milites: fiuntq; plurimi. Iam equitum peditumq;
ductores non pauci huic bærent monstro: fiuntq; manipli
centuriones: decuriones: ex omnīq; militum præfectorū
genere atq; nominibus ad numerum usq; sex militum: ut
omnes terra Salualalij nomen uiderentur resonare in lo-
cisq; cauernosis echo reboare. Interdū ex his primates ab
eo in foueam illam ducabant: ac æque reginā illam: quam
fatam uocabant: cū suis nymphis omnīq; ornatu uidebāt:
ac ipse Salualalij hoc etiam plus: quod uidebant ab ea re-
gina illis ostendi thesauri apertissimi ac maximī: quos di-
cebat se parasse: ut suo traderet Salualalio. Sed non ante
octauū kalendas quintilis tradere posse: sic esse ab ijs ordi-
natū: qui haberent in his rebus arbitriū. Hoc eos decepit
multomagis q̄ & sequebant hūc impatorē: & ei pecunias
dabant mutuas: qđ uiderēt thesauros: a tantaq; regina at-
dirent ei bæluæ paratos. Sed uide: qđ soleat in ijs esse dili-
gens dæmon: quæ ad homines fallendos attineant. Cum
iam per uniuersam Italiam audiret hæc fabula: in vulgoq;

TITVLVS XLVII

increbruisset hæc uox: apud sapientes minime crederet:
 res tamen sic haberet: ecce diui Ioannis diem festum: quo
 pecunia ex thesauris amplissimis illis debebat in militiam
 dñi: ex qua omnes erant futuri q̄ditissimi. Conueniunt
 illi cū Salualilio cūtī lētissimi: ad expugnādosq; superos
 imperatoris iussu paratissimi: modo illi uisum foret: ut ḡis Gigantes in
 gantes fecisse fabulant̄. Credulus quoq; Saluallius non superos
 latet: exultat: ac gestit eo die se ratus fundamenta iacere
 ad imperiū orbis occupandum: necq; regina inueniēt: nec
 fouea quidem illa. Hiatusq; quo ad eam iter erat: inquirit
 diligentius. Eo minus inuenitur: nec inuestigari quidem
 signum potest: ubi nam esset ille aditus. Cum re perdita
 speq; sublata: simul eis loci aufertur memoria. Illulos se ui-
 dent illi. Sunt qui uelint in eum impetu factō cädere in/
 frusta præuaricatorem: quem putat ac præstygijs usum.
 Sunt qui eos frænant: nec desperandum esse ducant: qui/
 bus minime fieret uerisimile: bunc non interim latuisse:
 si quid errasset: aut nō in præstygijs perseruasse: si hoc sci-
 ret. Sunt qui simplicitatem illius minus esse castigandam
 censeant: q̄ cæterorum: præ cupiditate uæsaniam: qui ad/
 hibent illusionibus infernis fidem. Ex ijs fuit qui dæmo, Dæmonis
 nis quandam retulerit hoc modo fabulam. Malus dæmō fabula
 o socij plurimum solet fauere uiris: illosque sæpenumero
 pro sua uirili obsequi. Quod cum sæpe alias: tū semel ubi
 miles quidam in tantam esset uitæ asperitatem redactus:
 ut neq; per senectutem militaret: nec ei quicquā ad uiuen-
 dum necessariū subministraret. Is enim cum se in tem-
 pla sæpe colligeret: superosque rogaret suæ mendicitatis
 miserentur: tandem cuiusdam uetulæ admonitus per-
 suasusq; consilio: candelas aliquot reliqua sibi emit pecuni-
 ola: & accensas inter sanctorum simulacra in ecclesia depi-
 eta dixidit: cuique suam affigens atque orans suæ calamiti-
 tati subuenirent. Cum una superesset cedula: diuisis cæ-
 teris: uideretq; dæmonem catena deuinctum: alligatumq;
 diui Leonardi ad pedes: En inquit & tibi cæreum uotum

TITVLVS XLVII

ut non boni me solū adiuuent cælites: sed & tu stygiæ dæmon. Is noctū uisus est ei militi sic loqui : q̄ te plus ego ad suuēm : q̄ iū cuncti; quibus tot candelas accendisti: accipe: hic est maximus thesaurus: eum tibi dedico: hisque dictis euauuit. Miles quid faciat nescit aliud. Erat enim ut uidebat in prato mundissimo: lapidem non habebat: nec quicquā quo signaret locum: mane ut statuerat redditurus: deponit illic superfluum onus: credens id manē se in prato inuenturum: inuenit quidem: sed in lecto. Hæc solet dæmon. Hæc debemus prouidere. Cœperunt omnes rideare: locumq; dederunt fabulæ. Vale. Ex Mediolano quarto Idus Aprilis.

Synonyma fabulæ expositiua.

Hic mulier est uir effecta.

Nihil est in hac urbe cōmunius atro.

Aſina peperit agnum.

In unā canem tres simiæ sunt cōuersæ.

Juppiter in formā est fauni uersus.

Lupi ſolēt hic diligenter de ihs rebus prædicare: quæ redere ſolēt oēs q̄ religiosissimos.

Vinū ſcio ubi ex aqua conficiat.

In Apulia ſunt boues aurū effodiētes.

In Lydia dicūt formicas aurū effodere ſolitas.

Mulier formosissima in foemina euasit pudicissimā.

Seneca cui nihil odiosius in uita q̄ mulier uxorē duxit.

Pueri duo facti ſunt Inſubria cōtinuo ſenes.

Si ſenē tyrannū audis: admirare.

Mimi ac ſcurræ deligunt̄ Athenis in præſides.

A Romana dignitate illa quidem censoria plurimam ab eſt grauitas.

Ab insulis abeſt omnīs leuitas.

Nihil est in uiro doctissimo præstabilius ignorātia.

Qui diſertissim⁹ dicit̄ Cicero: nō audet ſe cū eloquētia cu iuſdam cōferre noui.

Agnus apud nos candidissimus: q̄ per urbē uagabat̄: in ti-

TITVLVS XLVIII

grem maculatissimā uersus est.

Amic⁹ ille q̄ dormitat: oua solet in lecto s̄ape cōficere.

Titulus, xlviii.

Exemplificatiua familiaris.

Poesim inquit Symonides picturā loquentē esse: at pictu⁹ Symonides ram tacentem esse poesim. **V**t enim debet poeta descri⁹ Proprietas bere proprietates rerū atq; personarū: nihilq; prætermitt⁹ poetæ tere: qd ad ullius artis expressionem pertineat: sic pictor n̄ bil negligere qd ad rem personamue perfecte cognoscendam perquiratur. **N**isi cælarem tibi declararit historia: nisi post historiam ex hui⁹ re gesta: physionomia expresserit: qualem oporteat esse: q̄ bac aut illa est natura: quiq; hoc aut illo uersatur in actu: nisi affectus naturales multa rerū experientia cognoscis: nisi ea prosequi possis ul' carmine: uel pictura singulari: qbus non recitari: aut pingi uideatur: sed homo uideri uiuus in agenda re persistere: certe neq; poeticam bene tenes qui scribis: nec picturam qui coloribus inuolueris ac tabellis. **V**t enim Homerūs æque recitat Homerūs Vlyxis naufragiū: præcedentibus tempestatis signis suc/cedentibusq; procellis. Identidēq; factitauit apud nostros Virgilius at armatos ferociores inducit: censores grauiores: consules æquiores: turbam loquaciorem: sic & reliqui debent imitari: qui poetarum nomine uelint appellari: il/ ludq; sequantur: quod apud Horatium est: **V**os exempla Horatius græca nocturna uersate manu: uersate diurna. **I**d nisi fa/cturi sint: animaduertant Horatianū rursus illud: **C**ur ego si nequeo: ignoroq; poeta salutor. **V**t enim recte dictum est ac sapiēter: **Q**uā quisq; norit artē: in ea se exerceat. **S**ic Alexander Macedonis exemplo nō loquamur poti⁹ Per Alexander sice: q̄ si loqui nesciam⁹: lingue illā profitētes: auditorib⁹ rī: magnus dūculo simus. **A**lioq; exemplis uiuendū est. **V**ale. **E**x Me, diolano. iij. Idus Aprilis.

Exemplificatiua familiarissima.

Vt ignoscam Antonio: rogas. Exemplo cæsaris: omnia me/ Iulius cæsar moria teneo: præter iniurias: & ut Hagesilaū imiter dicēte Hagesilaus